

Sygn. akt X Ka 674/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział X Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Katarzyna Wróblewska**

Sędziowie: **SSO Agnieszka Zakrzewska**

SSR Radosław Lenarczyk – del.

Protokolant sekr. sąd. Monika Matuszczak

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014r.

sprawy K. C.

oskarżonego z art. 217 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie

z dnia 15 kwietnia 2014r., sygn. akt III K 308/13

orzeka

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie.

Sygn. akt X Ka 674/14

UZASADNIENIE

K. C. został oskarżony o to, że w dniu 22 lutego 2013r. w W., na klatce schodowej przylegającej do mieszkania przy ul. (...) oraz w tym mieszkaniu naruszył nietykalność cielesną M. C. poprzez napieranie na nią całym ciałem oraz brutalne popychanie, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2014r. w sprawie o sygn. akt III K 308/13 na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo umorzył na okres 2 lat próby. Ponadto na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. C. kwoty 1000 zł w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, a na podstawie art. 72 § 1 pkt. 7a kk w zw. z art. 67 § 3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 metrów oraz orzekł o kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony, zaskarżając wyrok w całości na swoją korzyść i zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na błędnej ocenie sytuacji prawnej stron poprzez dokonanie błędnej wykładni i interpretacji zdarzeń i faktów;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego polegającego na nieprawidłowym ustaleniu faktów, nieprawidłowej ocenie zebranych dowodów oraz nie rozpatrzeniu wszystkich wniosków składanych w toku postępowania.

Podnosząc powyższe zarzuty apelacyjne oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego jest o tyle zasadna, że jej wniesienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Dokonana przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku prowadzi do jednoznacznej konkluzji, iż Sąd Rejonowy dopuścił się istotnej obrazy prawa procesowego w rozumieniu art. 438 pkt. 2 kpk, która w realiach niniejszej sprawy mogła mieć wpływ na treść wyroku. Wskazać należy, iż na rozprawie w dniu 12 listopada 2013r. (k 87 – 89 akt) został przesłuchany w charakterze świadka S. D., który jest pasierbem oskarżonego. Nie ulega wątpliwości, iż w/w świadek jest osobą najbliższą dla oskarżonego w rozumieniu art. 115 § 11 kk, a w konsekwencji zgodnie z art. 182 § 1 kpk przysługuje mu prawo do odmowy składania zeznań, o czym powinien zostać pouczony przez sąd przed rozpoczęciem składania zeznań. Tymczasem, jak wynika z protokołu rozprawy głównej (co przyznał także sąd w pisemnym uzasadnieniu wyroku) S. D. nie został pouczony o prawie do odmowy złożenia zeznań i złożył zeznania. Analiza okoliczności niniejszej sprawy, w tym zgromadzonego materiału dowodowego, w sposób oczywisty prowadzi do wniosku, iż zeznania S. D. (naocznego świadka zdarzenia objętego aktem oskarżenia) stanowią istotny dowód w sprawie. W sytuacji, gdyby świadek po prawidłowym pouczeniu nie skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań jego zeznania powinny być poddane wnikliwej analizie z punktu widzenia ustalenia prawidłowego stanu faktycznego oraz weryfikacji zeznań innych świadków i wyjaśnień oskarżonego. Przedmiotowe uchybienie i jego wpływ na treść orzeczenia nie zmienia fakt, iż Sąd Rejonowy sporządzając pisemne uzasadnienie dostrzegł przedmiotowe uchybienie i pominął zeznania S. D. przy ustalaniu stanu faktycznego i ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Reasumując należy stwierdzić, iż powyższe uchybienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Jednocześnie z uwagi na rodzaj stwierdzonego uchybienia i jego znaczenie dla prawidłowego wyrokowania w sprawie, Sąd Okręgowy mając na uwadze art. 436 kpk ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego do tego uchybienia, gdyż badanie pozostałych zarzutów apelacyjnych było co najmniej przedwczesne.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi w sposób dokładny i szczegółowy w całości postępowanie dowodowe. W szczególności powinien przesłuchać w charakterze świadka S. D. po uprzednim pouczeniu o prawie do odmowy składania zeznań. Następnie zaś obowiązkiem sądu będzie dokonanie wnikliwej i kompleksowej analizy, oceny przeprowadzonych dowodów, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności, jakie będą wynikać z tych dowodów, także z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego. Ewentualnie sporządzone pisemne uzasadnienie wyroku powinno w pełni spełniać wymogi z art. 424 kpk.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku